

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment story-מעשה O	מימרא-statement ■ קושיא-challenge ? שאלה-question ^ תירוץ-answer! ! ראיה-proof ■
מקרא-key:	

יבמות-מצות חליצה		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	קו	
חליצה מוטעת כשרה.	תנו רבנן:											■ ◇	קו.
אי זו היא חליצה מוטעת?												^	קו.
כל שאומרים לו: חלוץ, ובכך אתה כונסה.	ריש לקיש:											◇ !	קו.
אני שונה: בין שנתכוון הוא ולא נתכוונה היא, בין שנתכוונה היא ולא נתכוון הוא - חליצתה פסולה, עד שיתכוונו שניהם כאחד, ואת אמרת: חליצתה כשירה אלא, כל שאומרים לו: חלוץ לה ע"מ שתתן לך מאתים זוז.	אמר ליה רבי יוחנן											◇ ■	קו.
חליצה מוטעת כשירה, אי זו היא חליצה מוטעת? כל שאומרים: חלוץ לה על מנת שתתן לך מאתים זוז ומעשה באשה אחת שנפלה לפני יבם שאין הגון לה, ואמרו לו: חלוץ לה על מנת שתתן לך מאתים זוז, ובא מעשה לפני רבי חייא והכשירה.	תניא נמי הכי:											■ ■	קו.
ההוא דאתא לקמיה דרבי חייא בר אבא, אמר לה: בתי, עמודי?	[רבי חייא בר אבא]											◇ ○	קו.
אמרה ליה אמה: ישיבתה זו היא עמידתה.												○	קו.
אמר לה: ידעת ליה?												○	קו.
אמרה ליה: אין, ממונא הוא דחזא לה וקבעי למיכליה מינה.												◇ ○	קו.
אמר לה: לא ניחא לך?												○	קו.
אמרה ליה: לא												○	קו.
אמר ליה: חלוץ לה, ובכך אתה כונסה.												◇ ○	קו.
לבתר דחליץ לה, אמר ליה: השתא מינך אפסלא לה, חלוץ לה חליצה מעלייתא כי היכי דתישתרי לעלמא.												○	קו.
בת חמוה דרב פפא נפלה לפני יבם שאין הגון לה, אתא לקמיה דאביי												◇ ○	קו.
חלוץ לה, ובכך אתה כונסה.	אמר ליה: [אביי]											○	קו.
לא סבר לה מר להא דאמר רבי יוחנן?	אמר ליה רב פפא:											◇ ?	קו.
ואלא היכי אימא ליה?	[אביי]											?	קו.
חלוץ לה ע"מ שתתן לך מאתים זוז.	אמר ליה: [רב פפא]											◇ !	קו.
לבתר דחליץ לה, אמר לה: זיל הב ליה	[אביי]											◇ ○	קו.
משטה אני בכ עבדה ליה	אמר ליה: [רב פפא]											◇ ?	קו.
הרי שהיה בורח מבית האסורין והיתה מעברא לפניו, ואמר ליה טול דינר והעבירני, אין לו אלא שכרו	מי לא תניא:											■ ?	קו.
אלמא אמר ליה משטה אני בכ, הכא נמי משטה אני בכ.												?	קו.
אבוך היכא?	אמר ליה: [אביי]											◇ ^	קו.
במתא	אמר ליה: [רב פפא]											!	קו.
אימך היכא?	[אביי]											^	קו.
במתא	אמר ליה: [רב פפא]											!	קו.
יהיב בהו עיניה ושכיבן.												○	קו.
חליצה מוטעת כשרה, גט מוטעה פסול. חליצה מעושיית פסולה, גט מעושה כשר.	ת"ר:											◇ ■	קו.
היכי דמי? אי דאמר רוצה אני, אפי' חליצה נמנ ואי לא אמר רוצה אני, גט נמי לא												?	קו.

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- < מובאה של פיסקה קודמת- O מעשה-story ◇ central point for summary and review insertion of an earlier segment	מימרא-statement ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

יבמות-מצות חליצה		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא
הכי קאמר: חליצה מוטעת לעולם כשר, וגט מוטעה לעולם פסול, חליצה מעושית וגט מעושה - זימנין כשר וזימנין פסול, הא דאמר רוצה אני, הא דלא אמר רוצה אני											■	◇
(ויקרא כ"ב) יקריב אותו - מלמד שכופין אותו, יכול בעל כרחו? ת"ל: לרצונו, הא כיצד? כופין אותו עד שיאמר רוצה אני וכן אתה מוצא בגיטי נשים, כופין אותו עד שיאמר רוצה אני.	דתניא:										■	◇
חולצין אע"פ שאין מכירין, ממאנין אע"פ שאין מכירין, לפיכך אין כותבין גט חליצה אלא אם כן מכירין, ואין כותבין גט מיאון אלא אם כן מכירין, דחיישינן לבית דין טועין	רבא אמר רב סחורה אמר רב הונא:										◆	◇
אין חולצין אלא אם כן מכירין, ואין ממאנין אלא אם כן מכירין, לפיכך כותבין גט חליצה אף על פי שאין מכירין, וכותבין גט מיאון אף על פי שאין מכירין, ולא חיישינן לבית דין טועין.	ורבא דידיה אומר:										◆	◇
מצות חליצה - בא הוא ויבמתו לבית דין, והן משיאין לו עצה ההוגנת לו, שנאמר: (דברים כ"ה) וקראו לו זקני עירו ודברו אליו											■	
והיא אומרת: מאן יבמי להקים לאחיו שם בישראל לא אבה יבמי, והוא אומר: לא חפצתי לקחתה ובלשון הקדש היו אומרים											■	
ונגשה יבמתו אליו לעיני הזקנים וחלצה נעלו מעל רגלו וירקה בפניו רוק הנראה לדיינים, וענתה ואמרה - ככה יעשה לאיש אשר לא יבנה את בית אחיו - עד כאן היו מקריין											■	
וכשהקרא רבי הורקנוס תחת האלה בכפר עיטם וגמר את כל הפרשה, הוחזקו להיות גומרין כל הפרשה.											■	◇
ונקרא שמו בישראל בית חלוץ הנעל - מצוה בדיינין ולא מצוה בתלמידים	[ת"ק]										◆	■
מצוה על כל העומדים שם לומר חלוץ הנעל.	רבי יהודה:										◆	■
מצות חליצה - קוראה וקורא, וחולצת ורוקקה וקוראה.	רב יהודה:										■	◇
מאי קמשמע לן? מתנא היא											?	
הא קמשמע לן? מצוה הכי, ואי אפיך לית לן בה.											!	◇
בין שהקדים חליצה לרקיקה, ובין שהקדים רקיקה לחליצה - מה שעשה עשוי.	תניא נמי הכי:										■	■
האי מאן דמקרי גט חליצה, לא ליקרי לדידה לא לחודיה ואבה יבמי לחודיה, דמשמע אבה יבמי, אלא לא אבה יבמי ולא ליקרי לדידה לא לחודיה הפצתי לחודיה, דמשמע הפצתי לקחתה, אלא לא חפצתי לקחתה.	אביי:										◆	◇
אפסוקי מילתא היא, ואפסוקי מילתא לית לן בה.	רבא:										◆	◇
רב אשי אשכחיה לרב כהנא דקמצטער ומקרי לה לא אבה יבמי											○	◇
לא סבר ליה מר להא דרבא?	אמר ליה: [רב אשי]										?	
מודה רבא בלא אבה יבמי.	אמר ליה: [רב כהנא]										!	◇
האי מאן דכתב גיטא דחליצתא, ליכתוב הכי: אקרינוה לדידה מן מאן יבמי עד אבה יבמי, ואקרינוה לדידיה מן לא עד לקחתה, ואקרינוה לדידה מן ככה ועד חלוץ הנעל.	אביי:										■	◇
מר זוטרא משרטט וכותב לכולא פרשה.	[מר זוטרא]										○	◇
והא לא ניתן ליכתב	מתקיף לה מר בר אידי:										?	
והלכתא כוותיה דמר זוטרא.											■	◇
רקקה וקלטתו הרוח - לא עשתה ולא כלום מאי טעמא? וירקה בפניו בעיניו.	אביי:										■	◇
הלכך הוא ארוך והיא גוצה - קלטתהו הרוח איכא בפניו, היא ארוכה והוא גויז - בעיניו עד דמטי להדי אפיה והדר אזיל.											■	
אכלה תומא ורקתה, אכלה גרגישתא ורקתה - לא עשתה ולא כלום מאי טעמא? וירקה מעצמה בעיניו וליכא.	רבא:										■	◇
צריכי דייני למיהזוי רוקא כי נפיק מפומא דיבמה, דכתיב: לעיני הזקנים - וירקה.	ואמר רבא:										■	◇
ונקרא שמו בישראל בית חלוץ הנעל - מצוה בדיינין ולא בתלמידים.											■	
פעם אחת היינו יושבים לפני רבי טרפון, ובאתה יבמה לחלוץ, ואמר לנו: ענו כולכם חלוץ הנעל חלוץ הנעל חלוץ הנעל.	תניא, א"ר יהודה:										■	◇
הדרן עלך מצות חליצה												